

Torben greb straks Lejligheden til at trække sig bort. Men paa Vejen hen til sine Damer blev han standset af Direktør Zaun, der hele Tiden ubemærket havde kreset omkring ham paa Afstand.

»Undskyld, Godsejer Dihmer, vil De tillade mig at opholde Dem i to Minutter?«

Tidspunktet kunde ikke have været uheldigere valgt. Torben havde netop opdaget, at v. Auen under hans Fraværelse havde taget Plads ved Siden af Jytte, og han saa nu ogsaa, at Jytte laante hans Kikkert for at betragte Mandslingen paa Tribunen.

»Hvormed kan jeg tjene Dem?« spurgte han brysk.

I stadigt Haab om at blive genkendt tog Direktøren sin Guldlorgnet af og præsenterede ham sit nøgne Ansigt.

»Det er ikke saa ganske lige til at forklare. Jeg vilde derfor gerne have Lov til at aflægge Dem et Besøg en Dag, naar det passer Dem. Forresten har jeg en frisk Hilsen at bringe Dem fra en fælles Bekendt, Professor Asmus Hagen. Det var Professoren, der meddelte mig, at jeg vilde kunne træffe Dem her.«

»Er De taget herved for at træffe mig?« spurgte Torben aandsfraværende.

»Naa — næ — det er maaske for meget sagt. Professor Hagen er min Læge og har ordineret mig Rekreation. Men jeg nægter ikke, at naar jeg har